



Beveiliger 2



Wet- en
regelgeving basis

Inhoud

Algemeen	6
H1 Inleiding wet- en regelgeving	8
1.1 Soorten recht	8
1.2 Rechters	10
1.3 Kijkje in een rechtszaak	11
H2 Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus	14
2.1 Belangrijke begrippen Wpbr	15
2.2 De vergunning	16
2.3 Controle	18
2.4 Legitimatiebewijzen	22
H3 Wetboek van Strafvordering	26
3.1 Opsporingsambtenaren	27
3.2 Dwangmiddelen	29
3.3 De verdachte	29
3.4 In aanraking komen met een persoon die een strafbaar feit pleegt	33
3.5 In beslag nemen	44
3.6 Onderzoek aan lichaam en kleding	48
H4 Wetboek van Strafrecht	58
4.1 Indeling Wetboek van Strafrecht	58
4.2 Schuld en opzet	60
4.3 Belangrijke begrippen uit het Wetboek van Strafrecht	64
4.4 De strafuitsluitingsgronden	72
4.5 Slotbepaling	77
4.6 Misdrijven	78
4.7 Overtredingen	104
H5 Arbeidsomstandighedenwet	108
5.1 Het doel van de Arbowet	108
5.2 Belangrijke begrippen uit de Arbowet	109
5.3 Arbocatalogus	110
5.4 Toezicht op de Arbowet	111
5.5 Algemene zorg voor het arbeidsomstandighedenbeleid	113
5.6 Persoonlijke beschermingsmiddelen	117
5.7 Bedrijfshulpverlening	119
5.8 Samenwerking en overleg	120

H6 Algemene verordening gegevensbescherming	124
6.1 Het doel van de AVG	124
6.2 Persoonsgegevens	125
6.3 Beheren en beveiligen van persoonsgegevens	127
6.4 Rechten betrokkene	129
6.5 Autoriteit Persoonsgegevens (AP)	131
H7 Overige wet- en regelgeving	136
7.1 Wet wapens en munitie	136
7.2 Opiumwet	149
7.3 Wegenverkeerswet	157
Woordenlijst	170
Register	173
Bronvermelding	176



Inleiding wet-
en regelgeving

H1

H1 Inleiding wet- en regelgeving

Leerdoelen

Na het bestuderen van dit hoofdstuk kun je:

- Omschrijven wat het verschil is tussen privaat- en publiekrecht
- Benoemen wat voor soort recht strafrecht is

Inleiding

Een Nederlands rechtsgeleerde heeft een definitie gegeven van het woord recht:

‘Het recht is een ordening van de samenleving, bestaande uit een geheel van dwingende leefregels ter beveiliging van de belangen van de mensen in die samenleving, waarbij de dwang van de overheid uitgaat.’

Ieder mens heeft te maken met regels en afspraken die gemaakt zijn met elkaar en waarvan wordt verwacht dat die regels worden nageleefd.

Voorbeelden:

- In een relatie tussen twee mensen zijn er afspraken over wie wat doet in het huishouden, maar ook over eerlijkheid naar elkaar toe
- In een bedrijf zijn afspraken vastgelegd over wat je als werknemer wel en niet mag doen. Dat geldt bijvoorbeeld ook in een winkel als het gaat over het gedrag van bezoekers (huisregels)
- De overheid heeft afspraken vastgelegd in wetgeving. Zo mag je bijvoorbeeld niet stelen, mishandelen of door rood licht rijden en ben je op straat verplicht een identiteitsbewijs bij je te hebben

1.1 Soorten recht

Privaatrecht

Als iemand de regels overtreedt heeft dat mogelijk gevolgen. Als afspraken niet worden nagekomen kunnen vriendschappen en relaties stukgaan. Als je zelf je afspraken niet nakomt bij een bedrijf (werkgever), kun je ontslagen worden. Privézaken, zoals onderlinge afspraken met iemand of met een bedrijf, vallen onder privaatrecht.

Voorbeelden:

- Afspraken over relaties (zoals huwelijk, echtscheiding en alimentatie)
- Afspraken over bezit (zoals koop, lening en huur)
- Afspraken over werk (zoals contracten, ontslag)
- Afspraken over kinderen (zoals voogdijschap)

Stel dat er geen regels zouden zijn, dan geldt het recht van de sterkste en zou niemand meer beschermd zijn tegen onrecht. Als bij privaatrecht onenigheid ontstaat tussen partijen, bijvoorbeeld tussen jou en je buurman over een hek in de tuin, dan kun je naar de rechter stappen. Deze bepaalt uiteindelijk wie er gelijk heeft. De verliezer moet dan verplicht de aanwijzingen van de rechter opvolgen.

Publiekrecht

Het publiekrecht geeft regels over de verhouding tussen de burger en de overheid. Dus niet tussen burgers onderling zoals hiervoor beschreven. Dit recht gaat ook over de verhouding tussen overheidsinstanties. Onder publiekrecht valt onder andere strafrecht.

Strafrecht

Als eerste is het belangrijk om het verschil te begrijpen tussen straf en recht. Recht zou je kunnen omschrijven als de regels waaraan jij en anderen zich moeten houden.

Je mag niet stelen, geen wapens gebruiken, drugs dealen of verkeersovertredingen plegen. Doe je dat wel, dan krijg je een straf die bedoeld is om je te laten boeten voor wat je hebt gedaan en om je tot inkeer te laten komen. Zo'n straf bestaat dan uit bijvoorbeeld een gevangenisstraf of een geldboete.

Voorbeeld:

Iemand steelt een fiets en verkoopt deze vervolgens. De rechter legt de verdachte een straf op van 120 uur taakstraf. De veroordeelde verdachte moet dan ook een schadevergoeding betalen voor de fiets.

Strafrecht is vastgelegd in wetgeving. Daarin zijn verschillende overtredingen en misdrijven vastgelegd waarvoor iemand onder andere een boete of celstraf kan krijgen.

Strafrechtelijk minderjarig

Voor de leeftijd vanaf 12 jaar tot en met 17 jaar geldt dat iemand als strafrechtelijk minderjarig wordt gezien. Diegene wordt dan volgens het jeugdstrafrecht bestraft. In principe is iemand vanaf 18 jaar strafrechtelijk meerderjarig. In sommige gevallen wordt deze leeftijd verhoogd naar 23 jaar.

Er zijn ook uitzonderingen waarbij iemand vanaf 16 jaar als volwassene wordt berecht. Hierbij is de ernst van het begane feit, de persoonlijkheid van de dader of de omstandigheden waaronder het feit is begaan van invloed. Dit is aan de rechter.

In dit boek komen onderwerpen aan bod die vallen onder strafrecht volgens het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering. Daarnaast behandelen we ook bijzondere wetten zoals:

- De Arbowet
- De Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (Wpbr)
- De Wet Wapens en Munitie (WWM)
- De Opiumwet (Opw)

- De Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)
- De Wegenverkeerswet (Wvw)

In dit boek worden daarnaast een aantal onderwerpen behandeld die *niet* onder strafrecht vallen, zoals de privaatrechtelijke handelingen visiteren, privaatrechtelijk fouilleren en het in bewaring nemen van voorwerpen. Dit zijn onderwerpen die je als beveiligder wel moet kennen en/of kunnen toepassen.

Samenvatting

Er bestaan twee soorten recht, namelijk:

1. Privaatrecht. Dit recht betreft afspraken tussen mensen onderling (relaties), tussen mens en bedrijf (werk)
2. Publiekrecht. Hier valt strafrecht onder. Strafrecht is vastgelegd in wetgeving. Wanneer iemand een overtreding doet of misdrijf pleegt, dan wordt hiervoor een straf opgelegd (bepaald door de wet)

Iemand is strafrechtelijk minderjarig tussen de 12 en 17 jaar oud. Diegene wordt dan volgens het jeugdstrafrecht bestraft.

1.2 Rechters

Rechters hebben allemaal hun eigen specialiteit, ofwel een eigen vakgebied. De een heeft een vakgebied binnen het privaatrecht (zoals voor echtscheidingen of voor ontslagzaken) en de ander binnen het strafrecht (zoals de politierechter, de kinderrechter of de kantonrechter voor strafrechtzaken).

Als je met een rechtszaak te maken krijgt, is het van een aantal zaken afhankelijk bij welke rechter je uiteindelijk terechtkomt:

- Is het publiekrecht of privaatrecht?
- Hoe zwaar is de zaak?
- Is er een specialistische rechter nodig (zoals de kinderrechter)?

Nederland is verdeeld in 11 arrondissementen (gebieden) waar voorvallen die zich in dat gebied hebben voorgedaan door een rechtbank kunnen worden behandeld. Er zijn dus 11 rechtbanken die verschillende soorten rechters hebben, zoals:

- De kantonrechter behandelt bij privaatrecht de meningsverschillen en in het strafrecht de lichte overtredingen, zoals snelheidsovertredingen
- De politierechter wordt onder andere ingezet bij minder ernstige misdrijven. Deze rechter kan maximaal 12 maanden gevangenisstraf opleggen
- De kinderrechter behandelt strafzaken van jongeren van 12 tot 18 jaar. Kinderen onder de 12 kunnen niet worden vervolgd. Een rechtszaak kan meestal door publiek bezocht worden, maar bij de kinderrechter mag er geen publiek bij
- De economische rechter behandelt strafbare feiten waarbij bedrijven een onterecht economisch voordeel hebben behaald (zoals het niet naleven van milieuregels), buiten de openingstijden open zijn of bepaalde goederen onterecht aanbieden (zoals nagemaakte merken)



**Wet particuliere
beveiligings-
organisaties
en recherche-
bureaus**

H2

H2

Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus

Leerdoelen

Na het bestuderen van dit hoofdstuk kun je:

- Het doel, de begripsbepalingen en het toepassingsgebied van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (Wpbr) omschrijven
- De eisen die gelden voor het uitoefenen van het beroep volgens de Regeling particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (Rpbr) omschrijven
- De legitimatiebewijzen, de vergunningen en de overheidsinstantie die deze verstrekt en controleert volgens de Wpbr/Rpbr onderscheiden
- De volgende begrippen volgens de Wpbr omschrijven:
 - * Particuliere beveiligingsorganisatie
 - * Particulier recherchebureau
 - * Beveiligings- en recherchewerkzaamheden

Inleiding

De Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (Wpbr) is geldig vanaf 1 april 1999 en heeft als doel om te zorgen voor:

- een hoge kwaliteit van bedrijven in de beveiligingsbranche
- betrouwbaar personeel
- een goede afstemming met het werk van de politie
- een goede presentatie van beveiligingsorganisaties naar opdrachtgevers en klanten

De Wpbr is uitgewerkt in:

- Regeling particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (Rpbr)
- Beleidsregels particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus

Voorbeeld:

In de Wpbr staat dat een beveiligers werkzaamheden moet uitvoeren in een goedgekeurd uniform. In de Rpbr staat gedetailleerd waaraan het uniform moet voldoen. In de beleidsregels worden eventuele snelle wijzigingen beschreven.

Zoals de naam van de wet al aangeeft is deze wet van toepassing op particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus. Dit zijn organisaties die zich beroepsmatig bezighouden met beveiligings- of recherchewerkzaamheden.

2.1 Belangrijke begrippen Wpbr

In de Wpbr staan enkele definities (omschrijvingen) van belangrijke termen in de wet. Belangrijke definities zijn:

Een particuliere beveiligingsorganisatie

Een door één of meer personen in stand gehouden particuliere organisatie die gericht is op het verrichten van beveiligingswerkzaamheden.

Beveiligingswerkzaamheden

Het bewaken van de veiligheid van personen en goederen of het waken tegen verstoring van de orde en rust op terreinen en in gebouwen.

Een particulier recherchebureau

Een natuurlijk persoon of rechtspersoon die in de uitoefening van een beroep of een bedrijf met winstoogmerk researchewerkzaamheden verricht op verzoek van een derde, in verband met een eigen belang van deze derde en betrekking hebbende op een of meer bepaalde natuurlijke personen.

Een particulier recherchebureau helpt cliënten bij het vinden van de waarheid en het samenstellen van een dossier met bewijsmateriaal voor een aangifte en/of rechtszaak. Een particulier recherchebureau kan worden ingezet als privédetective (voor particulieren) of bedrijfsrecherche (voor bedrijven).

Researchewerkzaamheden

Het vergaren en analyseren van gegevens.

Verzekeraars snel met inschakelen recherchebureaus

Vanavond besteedt het programma *De Monitor* aandacht aan het inschakelen van recherchebureaus door verzekeraars. Dit gebeurt met name voor fraudeonderzoek naar verkeersslachtoffers die letselschade claimen.

In *De Monitor* is te zien dat vooral whiplashpatiënten nogal snel een recherchebureau op bezoek krijgen als ze op social media foto's plaatsen waarop te zien is dat zij activiteiten ondernemen die je normaal niet zou doen met ernstig nekletsel. TNO-jurist Arnold Roosendaal vindt dat de verzekeraars eerst zelf contact moeten zoeken met hun cliënt voordat ze een recherchebureau inschakelen. Hij is van mening dat dit een ernstige inbreuk is op de privacy van verkeersslachtoffers. Bovendien kunnen er voor de cliënt verregaande financiële gevolgen zijn. Huisarts Kees Vos zegt tot slot dat er onder verzekeraars veel wantrouwen bestaat tegen patiënten met een whiplash. Dat komt volgens hem vooral omdat de klachten moeilijk zijn aan te tonen met foto's of een scan.



**Algemene
verordening
gegevens-
bescherming**

H6

H6

Algemene verordening gegevensbescherming

Leerdoelen

Na het bestuderen van dit hoofdstuk kun je:

- Het doel van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) omschrijven
- Omschrijven wat persoonsgegevens zijn
- Uitleggen wanneer persoonsgegevens mogen worden verwerkt en onder welke voorwaarden
- Omschrijven welke informatie een beveiliging volgens de AVG mag verstrekken
- De functie en de positie van de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) omschrijven

Inleiding

Er worden allerlei gegevens vastgelegd van personen. Dit begint al bij de geboorte en daarna bij onder andere het solliciteren, het aanvragen van een bankrekeningnummer, het kopen via internet, het afsluiten van abonnementen en bij het verkrijgen van identiteitsbewijzen.

Om er voor te zorgen dat er zorgvuldig met deze gegevens wordt omgegaan heeft de overheid in artikel 10, lid 2 van de Grondwet vastgelegd, dat er regels worden vastgesteld ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Deze opgelegde regels zijn vastgelegd in de Algemene verordening gegevensbescherming (verder afgekort als AVG). De AVG is ook wel bekend onder de Engelse naam: General Data Protection Regulation (GDPR).

De AVG is per 25 mei 2018 van toepassing. Dat betekent dat er vanaf die datum dezelfde privacywetgeving geldt in de hele Europese Unie (EU). De Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) geldt vanaf die datum niet meer.

6.1 Het doel van de AVG

Het doel van de AVG is het stellen van regels ter bescherming van de privacy van burgers. Kortweg komt het erop neer dat er een verplichting is om persoonsgegevens zorgvuldig te behandelen.

Samenvatting

De Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) is in de hele EU van toepassing. Deze heeft als doel om gegevens in de persoonlijke levenssfeer te beschermen.

6.2 Persoonsgegevens

Onder persoonsgegevens valt alle informatie over een (natuurlijk) persoon. Ook gegevens die indirect iets over iemand zeggen.

6.2.1 Soorten persoonsgegevens

Persoonsgegevens worden verdeeld in drie groepen: gewone, bijzondere en strafrechtelijke gegevens.

Gewone gegevens

Dit zijn vaststaande objectieve gegevens zoals:

- Naam
- Adres
- Telefoonnummer
- Geboortedatum
- Burgerlijke staat
- Nationaliteit
- Beroep
- Burgerservicenummer



Met de inwerkingtreding van de AVG behoren IP-adressen en cookies ook tot persoonsgegevens. Gewone persoonsgegevens mogen verwerkt worden als aan minimaal één van de zes AVG-grondslagen wordt voldaan:

1. De persoon heeft toestemming gegeven
2. De gegevensverwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst
3. De gegevensverwerking is noodzakelijk voor het nakomen van een wettelijke verplichting
4. De gegevensverwerking is noodzakelijk ter bescherming van de vitale belangen (iemand's leven of gezondheid)
5. De gegevensverwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of uitoefening van openbaar gezag
6. De gegevensverwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen

Bijzondere persoonsgegevens

Dit zijn persoonsgegevens die door hun aard bijzonder gevoelig zijn.

Voorbeelden van bijzondere persoonsgegevens zijn:

- Gegevens waaruit ras of etnische afkomst blijkt
- Gegevens waaruit politieke opvattingen blijken
- Gegevens waaruit religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen blijken
- Gegevens over gezondheid
- Gegevens waaruit het lidmaatschap van een vakvereniging blijkt
- Gegevens over iemands seksuele gedrag of seksuele gerichtheid
- Genetische gegevens
- Biometrische gegevens met het oog op unieke identificatie van een persoon